

תלמודו בידו

דף יב עמוד א

- א] באלו סוכות ישבו בני ישראל במדבר ? [מדף יא.]
- ב] מנין שמסככים רק בדבר שגידולו מן הארץ ואינו מקבל טומאה ?
- ג] האם מותר לסכך בחבילי עצים, ומדוע ?
- ד] דבר הפסול לסכך, האם הוא כשר לדפנות הסוכה ?

- א] ר' אליעזר: הקיפם בענני כבוד. וכן תרגם אונקלוס "בסוכות הושבתי", במטלות ענני. ר' עקיבא: בשעת חנייתם עשו לעצמם סוכות ממש, מפני החמה שזרחה עליהם.
- ב] ריש לקיש: מצות סוכה היא זכר לענני הכבוד. וענן גדל מן הקרקע, שנאמר "ואד יעלה מן הארץ", ואינו מקבל טומאה [שטומאה נוהגת באדם, כלים ואוכלים].
- ר' יוחנן: 1. נאמר "חג הסוכות" להקיש סוכה לקרבן חגיגה, שיהא הסכך דומה לבהמה. ובהמה היא גידולי קרקע שהרי ניזונת ממנה, ואינה מקבלת טומאה. ולסברא זו, עור בהמה המחוסר עיבוד כשר לסכך, שכן אינו מקבל טומאה.
2. "באספך מגרנך ומיקבך" ללמד שמסככים בדומה לפסולת הנשארת לאחר אסיפת הגורן או היקב, שגידולם מן הארץ ואינם מקבלים טומאה. [ולסברא זו עור בהמה פסול לסכך, לפי שאין גידולו מן הארץ].
- רב חסדא: ממאמרו של נחמיה להביא עלי זית ועלי הדס שוטה לסכך בהם את הסוכה.
- ג] מן התורה: הניח חבילה על גבי סוכה כדי לייבשה, וכשהגיע החג נמלך עליה לסיכוך, הסכך פסול משום "תעשה" ולא מן העשוי.
- מדרבנן: אפילו הניחן לשם סכך פסולות, משום גזירת אוצר ושמא יניחם כדי לייבשם.
- ד] כשר. שסוכה היא הסכך ולא הדפנות [ואינן נלמדות ממשמעות "בסכת", אלא מן הייתור].